

GIÖDING, OLOF JUSTINUS

Ulricæ Eleonoræ kyrkas glädsamma
yttran, då hon genom riksens
högloflige ständers bemedlande feck
sitt wackra hwalf, under hwilket
församlingen första gången upsände
lof och tacksägelse til Gud och fö

1757

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
 - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
 - *Sök:** Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
 - *Klipp & klistra:** Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

ULRICÆ ELEONORÆ Kyrkas
Gläd samma Vittan,

Då Hon genom
Kitsens Höglöflige Ständers
Bemedlande

Teck sitt wackra Hwalf,

Under hwilket Församlingen första gången up-
sände Lof och Tacksägelse til, GUD och Förbön för
den Höga och Kära Öfwerheten och he-
la Riket, d. 4 Decembr. som war An-
dra Sönd. i Adventet 1757.

Framförd af

O. J. GJÖDING.

STOCKHOLM,
Tryckt hos Pet. Jör. Nyström.

Imprimatur.
N. von OELREICH.

1 Konung. Bok: 8. Cap. 24. v.

HErre Israels **G**UD, med tinom
mun hafwer Tu talat thet, och
med tinom hand hafwer tu ful-
komnat thet, såsom thet nu i then-
na dag tilgår.

2 Mos. Bok: 20. Cap. 24: v.

På hwad rum jag stiftar mins
Namns åminnelse, ther wil jag kom-
ma til dig, och wålsigna dig.

Psal. 84, 3.

Min sjål långtar och trångtar ef-
ter **H**Errens gårdar.

G I mycket länge sen en klagan man framsförde, (a)
Alt jag half kladder war, medömkan's wärd at se,
Och at min uselhet hwar en i hjertat rörde,
Som gick i Templet in, i nöden GUD at be:
Mitt toma ofwan til mångt blödiget hjerta sträckte,
Och mången hemlig suck ur ömma hjertan wäckte.

Eå stod jag flere år, förlorat hopp jag hade,
Alt nänsin så den strud, jag likwål äga bordt;
Ty CARL den Ellofte Grundwalen til mig lade, (b)
Och wacker Kunga-skänk, han til min bygnad gjordt.
Den Store Kung blef dödd. Jag hade inga wänner.
Bärnlösan war jag lik, den ingen ser och känner.

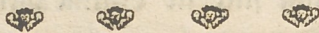
Haste

(a) Se klagan i Kongsholms Minne, eller Beskrifningen öfwer Kongsholmen, pag. 76, som utkom af prästen år 1754.
(b) Högtidsalige Konungen lät lägga första sten til denna Kyrka den 10 Maji 1673, se Kongsholms Minne, pag. 57 & 58. och skänkte på åttifillig tid 15000 Dal. Kopm.: til byggnaden. Se pag. 58. 12. S.

Halst hundra åretal och nitton år förflyta,
Jag är i samma stic, fast jag inwigder war, (c)
En Dygdig mö likwål hon hjertlig kan förtryta,
Om hon i mindre tid anständig frud ej har.
Ohulpen säkert blir, jag sannat fattig kyrcka,
Den ingen Måls-man har, som kan des rätt påyrcka.

Ohwålsder stod jag där och tåcfter war med bråder;
Men skylte under tak en dyr GUDS Menighet.
Mån Hon ej lida seck af slagregn, drop, orwåder;
Når jag ej skonter blef, som ej af känsla wet? (d)
Men skulle ej en gång min armod kunnig blifwa?
Med glådje får iag nu den fälla dag beskriwa.

Bålsignad war den dag, då ADOLPH FREDRIK Dyra
Blef wald och smord til Kung och Swånska Spiran tog,
Den Store Konung war med Riksens Ständer fyra
Af hwilkens Nåd och Hjelp jag glådas hade fog:
I denne Konungs tid de Høge Riksens Ständer,
Behjerta armod min och låta opp sin hånnder. (e)

Supp-

(c) Kyrckan blef inwigd Advends-Søndag, den 2 Dec. 1688,
och wardt efter Konungens besynnerliga befallning kallad Ul-
rica Eleonora efter H. K. M:ts Högskåtelige Gemål, Sweris-
ges Rikes Makalösa Gudfruchtiga Drottning. Se Kongsh.
Minne pag. 73, 18. S. Hon har således stådt ohwålsd
på 69 årit.

(d) Menigheten led af glöpp och orwåder, murarna skaddes.

(e) Se Høgl. Riksens Ständers Resolution i Riksdags-Tid-
ningarna.

Supplique inläggdes här, min Wäktare framträder,
 Han talar i min sak, min nöd til hjertat går.
 Godt Utlag Herden seck, hwar med Han Fären gläder;
 Han sade: GUD I lof! Wår Kyrcka Hwalfwet får.
 Hwad glädje spordes ej? Man bad och lyfte händer:
 Wålsigna Store GUD Wår Kung och Kilsens
 Ständer!!!

Nu samlas Kyrko-Råd och moget öfwerwåga,
 (Församlingen ock då tillstades jämwäl war)
 Ett börja wårcket straxt; hwar seck sin mening säga.
 Man borde skaffa sand; ty före det nu war.
 Här täfla hwar med ann och dryga laß utläsna,
 Ett sandberg samlas här, som en frivillig gåsna.

Beslutet war nu gjordt, jag skulle hwälsder blifwa.
 Sin omsorg redan sedt så at jag täcker är. (f)
 Kyrkwårdar så beswär at upå wårcket drifwa,
 Och skaffa nödige materialier.
 Den drifwande Herr Rahm uphandlar hwarje ämne;
 Han allmenn tack förtjent, wi billigt honom lämne. (g)
 Hans

(f) Herr Prof. och Kyrkoherdens Doct. O. Cellii första omsorg
 war, när Han tillträdde detta Pastorat, at Kyrckan blef täckt
 med järnplåtar; Medlen tillhadde ej med koppar. Se Kongsh.
 Minne. pag. 12. 12. S.

(g) I ansende til Hans möda så för de fattige i Församling-
 en, som ock des drift och osparda egen omkostnad wid Kyrcko-
 arbetet, har Hans Kongl. Majestät i nåder behagat den 21.
 Nov. i år hugna honom med Seraphimer Ordens Guld-Settonen.

Hans plågsed alltid är med eld sin syla drifwa;
Men här fans dubbel drift, Guds hus Han hafwer får.
Med första komma de som mina bänkar riswa,
Och wårcket reddes til, som skulle brukas här;
Wår Bergström rustar först med Tinner-Måstier flincke,
Sen komma Murare, som selja Måstier Zinche.

Man grundar widd och högd tilbørligen utstaka,
Hwals-bogar refas upp, på hwilka muras sen;
På ställningar man går med lod och winkelbaka,
Den fjortonde Aprill, här lägges första sten. (b)
Den hela Sommaren man knacka, mura, smeta,
Man reste ställningar, och hwad det mer må heta.

Här bäres idogt sten, och bruket snällt tilredes,
De gamle löpa fäckt, som någre unga hjön,
Och klifwa ställningar med bördor åfwenledes;
För lönen riktigt skal, hwar gör för sin person.
Rätt nögsamt är at se, när wårck med alfwär drifwes,
Och ingen daga-tjuf bland Folcket fins och trifwes.

Nu har jag hwalswet fädt, nu är jag härligt prydder, (i)
Jag täklar i den drägt med mine Syster fler;
Mig felas wäl förstånd dock är jag hufwud-brydder,
Hur jag ett ödmjukt lof i dag må lägga ner:
Då jag min glädje-fäst i dag will skyldigt sira,
Hur skal jag tacka hwar, som hulpit mig at zira?

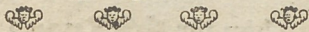
Du

(b) Besälten Tingberg lade Tiburtii dag den första sten til hwalswet, på hörnpelaren mitt emot det Korringske wapnet.

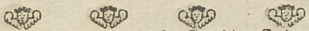
(i) Sista sten i hwalswet lades den 30 Octobr.

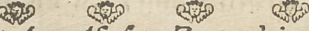
Du dyra Menighet för hwilkens skul jag prydes,
 Som glädes åt min skrud, den du nu gladlynt ser,
 Bör laga framför alt, at HERrans Ord åthyses;
 Ett lof då HERren får, när det uyrigtigt sker:
 När du GUDs Ord försmår, och mina stenar ropa,
 Förbannelser och straff dig säkert öfwerhopa.

Beware HERren tig, GUDs Ord kallfönnigt hö ra!
 Så at Han etack får för sin wälgärning all;
 Men kom i detta Hus med ett lydachtigt öra,
 Med ödmjuk själ fall ned in för GUDs fotapall:
 Så ofta du ditt lof med bön will sammanpara,
 Med lustigt gensjud på ditt Amen jag skal swara.

När du i detta hus, ditt lof til Himlen sänder,
 Din GUDstjenst göra will, så wet din skyldighet,
 Att med ett hjerta rent och obesmrtad händer
 Frambära offret ditt för GUD, som all ting wet.
 Berungas du af sorg, din GUD dig här skall lätta,
 Och med sann Himla spis din själa hunger mätta.

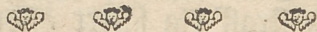

När du uti mitt hwalf ser Zeraphimer blåncea, (k)
 Tänk: hwad ett heligt lof i HERrans Himmel är!
 Att du en gång bland dem, för alt du bör betäncka,
 Må ewigt skåda GUD, hwars Namn wi dyrcka här.
 När uti detta hus endragtigt lof framföres;
 Tänk! hwad osägligt lof i Himla Hwalfswen höres.

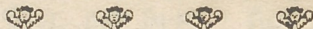
Du

(k) I hwalfwet mitt i Kyrkan äro fyra förgylta Zeraphimer
 i blå-ljust wohn, ur hwilket kastas förgylte strålar; förfärdigade af
 Bildhuggaren Thoman. Förgyllningen är gord af
 Modelleuren wid R. Fortif. Joan Hultman.

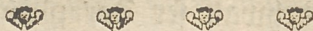
Tu dyra Menighet, som dig i dag här gläder,
Se Fridens ädla frucht, det Himmelska klenod.
Ofriden riswer ned båd Kyrcfor, stott och städer,
Förderf är hennes lif, des drick är mensto-blod.
Bed HERRAN, Fridsens GUD, den ädla stätt bewara;
Förkofran tusendfallt, då Swea får erfara.

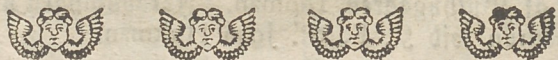
Sänd altid upp din bön för HERANS dyra Smorda,
För Rikens Pelare, och vårt Regerings-sätt
At Frid och Frihet må vårt Swea stads omgjorda!
At GUD får äran främst, och hwar sker sedan rätt!
Tå får Tu stads i frid din Gudstienst här bewaka,
Och under HERANS wård, fridsfruchter altid smaka.

Bed HERANS wisa Råd af nåde och beldna,
Hwar en uti sitt fall, som mig råckt hjulpsam hand.
Anhåll uti din bön, at HERANS Gudstienst sköna
Må hållas stads wid magt uti vårt Swea land;
Att hwarje HERANS hus och detta här må finna
GUDS wård til domsens dag, då alt skal sist upbrinna.

Min Wäcktare haf tack för all Din hafde möda!
Ach! at jag hade röst, jag skulle sprida ut
Din wård om detta Hus och Färens rena föda,
Din omsorg och Din slit. Ett ord ännu til slut:
Herr Doctor Celsius bewist hwad drift kan göra;
Om Scholan min Hans wård, man torde snart
få höra.

www.books2ebooks.eu